

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 681
Αριθμ.
Διεκπ. 433

Σπάτα, 27 Ιουλίου 2009

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 41^Η

Θέμα: *«Η εξέπλωσις τοῦ ἰοῦ τῆς γρίππης τῶν χοίρων καὶ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας»*

Πρὸς
Τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπτοί μου ἀδελφοί,

Πρόσφατα, με ἀφορμὴ τὴν ἐνσκήψασα πανδημία τῆς γρίππης τῶν χοίρων, ἀνεφύη, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ τὸ θέμα τοῦ ἐνδεχομένου τῆς μεταδόσεως ἀσθενειῶν μέσω τῆς Θείας Κοινωνίας. Δυστυχῶς, συχνὰ με διάλεκτο ἀσεβῆ, ὕφος εἰρωνικὸ καὶ ἐπιχειρηματολογία ὄχι καλοπροαίρετη, ἔγινε ἀκόμη μιὰ προσπάθεια ἀποδόμησης τῆς πίστεως μας σὲ μέρες ποὺ δὲν μᾶς ἔχει μείνει κανένα ἄλλο στῆριγμα νὰ κρατηθοῦμε.

Μὲ τὴν εὐκαιρία λοιπὸν αὐτὴν, θεωρῶ πὼς καλὸ θὰ ἦταν νὰ ποῦμε κάποιες ἀλήθειες, ἀναγκαῖες γιὰ νὰ περισωθεῖ ὁ πολῦτιμος θησαυρὸς τῆς πίστεως μέσα μας.

Ἡ Ἐκκλησία μας δυὸ χιλιάδες χρόνια μεταδίδει τὴ χάρι τῶν μυστηρίων της με τὸν γνωστὸ τόσο ἀνθρώπινο καὶ ταυτόχρονα εὐλογημένο τρόπο πρὸς *«ἴασιν καὶ θεραπεῖαν ψυχῆς καὶ σώματος»*. Ποτὲ δὲν προβληματίστηκε με τὴ σύγχρονη λογικὴ τῆς ἀσεβοῦς ἀμφισβήτησης, ἀλλὰ καθημερινὰ ζεῖ με τὴν ἐμπειρία τῆς ἐπιβεβαίωσης ἑνὸς μεγάλου θαύματος. Εἶναι δυνατόν ἡ κοινωνία τοῦ Θεοῦ νὰ γίνῃ αἰτία ἀσθένειας ἢ παραμικρῆς βλάβης; Εἶναι δυνατόν τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας νὰ μολύνῃ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα μας; Εἶναι δυνατόν καθημερινὴ ἐμπειρία δυὸ χιλιάδων χρόνων νὰ συντριβεῖ ἀπὸ τὸν ὀρθολογισμὸ καὶ τὴν ψυχρὴ ρηχότητα τῆς ἐποχῆς μας;

Ἀπὸ αἰῶνες μεταλαμβάνουν οἱ πιστοί, ὑγιεῖς καὶ ἀσθενεῖς, ἀπὸ τὸ ἴδιο ἅγιο ποτήριον καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἁγία λαβίδα, ποὺ ποτὲ δὲν πλένουμε, ποὺ ποτὲ δὲν ἀπολυμαίνουμε, καὶ ποτὲ δὲν παρατηρήθηκε κάτι. Οἱ ἱερεῖς τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, ἀκόμη καὶ τῶν λοιμωδῶν, μεταλαμβάνουν τοὺς πιστοὺς καὶ με εὐλάβεια καταλύουν τὴ Θεία Κοινωνία καὶ μακροζωοῦν. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ὅ,τι ἱερώτερον ὡς Ἐκκλησία καὶ ἄνθρωποι ἔχουμε, τὸ μεγαλύτερον φάρμακον ψυχῆς καὶ σώματος. Αὐτὸ εἶναι καὶ διδασκαλία καὶ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας.

“Όσοι δυσπιστοῦν στὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὅσοι εἰρωνεύονται τὴν ἐκ παρθένου γέννησὶ Του, ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν εὐωδία τῶν ἁγίων λειψάνων, ὅσοι περιφρονοῦν τὰ ἱερά καὶ ὅσια, ὅσοι βυρσοδομοῦν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσοι ζητοῦν νὰ εξαφανίσουν καὶ τὸ ἐλάχιστο ἶχνος πίστεως ἀπὸ τὶς ψυχές μας φυσικὸ εἶναι νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὴν εὐκαιρία νὰ προσβάλουν καὶ τὸ ἱερώτατο μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἀγγλικανοὶ καὶ οἱ Καθολικοὶ ἀποφάσισαν, γιὰ προληπτικούς λόγους, τὴ διακοπὴ τῆς μετάδοσης τῆς θείας κοινωνίας στὴν Ἀγγλία καὶ τὴ Νέα Ζηλανδία ἀντίστοιχα, ἂν ἀληθεύει, δὲν φανερώνει, ὅπως μερικοὶ ὑποστηρίζουν, σύνεση καὶ ἐλευθερία, ἀλλὰ καταδεικνύει μὲ τὸν καλύτερο τρόπο τὴν τεράστια ἀπόσταση τῆς Ἐκκλησίας μας, πὺ εἶναι Εὐχαριστιακὴ στὴ θεολογία καὶ ζωὴ τῆς, πὺ ζεῖ, πιστεύει καὶ κηρύττει τὸ Μυστήριό, ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες χριστιανικὲς ομάδες, πὺ ἔμμεσα ὁμολογοῦν τὴν ἀπουσία τῆς χάριτος καὶ τῶν σημείων τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ λεγόμενα μυστήριά τους καὶ τὴν ἀπώλεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταυτότητάς τους. Ζωὴ χωρὶς Μυστήριό μοιάζει μὲ σοβαρὴ ἀσθένεια χωρὶς φάρμακο.

Δυστυχῶς, τὸ μεγάλο πρόβλημα δὲν εἶναι ὁ ἴος τῆς γρίππης -ὅπως διατείνονται τὰ ΜΜΕ- οὔτε ὁ ἴος τοῦ παγκόσμιου πανικοῦ -ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ ἰατρικοὶ σύλλογοι- ἀλλὰ ὁ ἴος τῆς ἀσεβείας καὶ τὸ μικρόβιο τῆς ὀλιγοπιστίας. Καὶ τὸ καλύτερο ἐμβόλιο εἶναι ἡ «μετὰ καθαροῦ συνειδότος» καὶ «ἀκατάκριτος» συχνὴ συμμετοχὴ μας στὸ μυστήριό τῆς Θείας Κοινωνίας.

Ἡ ἀπάντησή μας στὴν ἀνίερη αὐτὴ πρόκληση τῶν ἡμερῶν εἶναι ἡ δικὴ μας ζωὴ. Καλὸ θὰ εἶναι οἱ πνευματικοὶ μας, μετὰ διακρίσεως, ὅπου κρίνουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν πνευματικὰ κωλύματα, νὰ προτρέπουν τοὺς πιστοὺς νὰ μεταλαμβάνουν συχνότερα τοῦτες τὶς δύσκολες μέρες, ὅσοι δὲ ἔχουμε τὴν εὐλογία τους νὰ προσερχόμαστε συχνὰ στὸ ποτήριό τῆς ζωῆς, πάντοτε ὁμῶς «μετὰ φόβου Θεοῦ, πολλῆς πίστεως καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης».

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ Κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Κυριακῶν 2^α καὶ 9^α Αὐγούστου ἐ.ἔ .